

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]
føres Kontrol med Priser og Lønninger; er det fundet rimeligt at sikre, at der haves Indseende med den i Erhvervsselskaber stedfindende Udbetaling af Udbytte og Bestyrelsesvederlag. Den gældende Lov har i den forløbne Tid virket efter sin Hensigt, og da de Forhold, der gjorde det ønskeligt at indføre Loven, fortsat maa siges at være til Stede, skal jeg med disse faa Bemærkninger tillade mig at anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i det høje Folketing.

Jeg skal herefter tillade mig at fremsætte *Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 218 af 30. April 1940 om Krigsforsikring af privat Indbo og Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 286 af 30. Maj 1940 om Krigsforsikring af Landbrugets Løsøre*. Disse to Lovforslag vil det være naturligt for mig at behandle under eet.

Som ærede Medlemmer vil erindre, er der ved Loven af 30. April 1940 stiftet et gensidigt Forsikringsforbund, der benævnes Krigsforsikringen af privat Indbo. Medlem af dette Forbund er enhver Ejer af her i Landet værende privat Indbo, der ikke hører til en Landbrugsejendom, og som omfattes af en Brandforsikring, der er tegnet i et dansk Forsikringsselskab eller gennem et herværende Generalagentur for et udenlandsk Forsikringsselskab. Ved Loven af 30. Maj 1940 er stiftet et Forsikringsforbund, der ligeledes er gensidigt, og som benævnes Krigsforsikringen af Landbrugets Løsøre. Medlem af dette Forbund er enhver Ejer af her i Landet værende privat Indbo, Besætning, Avl, Gødning, Maskiner, Redskaber og andet Løsøre, der hører til en Landbrugsejendom, og som omfattes af en Brandforsikring eller Kaskoforsikring af Motorkøretøj, der er tegnet i et dansk Forsikringsselskab eller gennem et herværende Generalagentur for et udenlandsk Forsikringsselskab.

For begge de to Forsikringsloves Vedkommende gælder det, at der er truffet Bestemmelse om, at den enkelte skadelidende selv maa bære en Del af Skaden, før Forsikringen træder i Kraft. For den førstnævnte Lovs Vedkommende skal den skadelidende af den samlede Skade selv bære indtil 3 pCt. af Værdien for Skaden af samtlige ham tilhørende af Forsikringen omfattede Genstande, og efter den sidstnævnte andrager den Procent, den skadelidende selv skal bære, naar Talen er om privat Indbo, 3 pCt., medens Procentsatsen ved Skader, der rammer de lige nævnte Løsøregenstande, altsaa Landbrugets Driftsmidler, er sat til 1½ pCt.

I den siden Lovenes Vedtagelse forløbne Tid er det fra flere Sider henstillet, at denne Selvrisiko nedsættes. De respektive Forvaltningsnævne, der har haft Spørgsmaalene til Udtalelse, har ikke ment, at der var tilstrækkelig Grund til at imødekomme disse Henstillinger, for saa vidt angaar privat Indbo, saavel saadant Indbo, som omfattes af den førstnævnte Lov, som Indbo, der henhører under den sidstnævnte Forsikring. Under Hensyn til, at Landbrugets Driftsmidler i den forløbne Tid er undergaaet en stærk Prisstigning, har Forvaltningsnævnet for Krigsforsikringen af Landbrugets Løsøre derimod ment at kunne tiltræde, at den for disse Driftsmidler fastsatte Selvrisiko nedsættes fra 1½ til ¾ pCt. Da Priserne paa private Indbogenstande ogsaa er steget stærkt, maa jeg imidlertid mene, at det jævnsides med den foreslaaede Nedsættelse af Selvrisikoen for Landbrugets Driftsmidler er rigtigt at nedsætte Selvrisikoen, for saa vidt angaar Indbogenstande, og jeg maa finde en Nedsættelse fra 3 pCt. til Halvdelen, til 1½ pCt., passende.

Jeg haaber, at man fra alle Sider vil kunne tiltræde dette Forslag, der bygger paa Ønsket om at skaffe de forsikrede størst mulig Dækning for Risikoen for Krigsskade paa Indbo. Efter Forslaget vil Bestemmelserne af praktiske Grunde kun finde Anvendelse paa fremtidige Skader.

Det sidste Forslag, jeg har den Ære at fremsætte for det høje Folketing, er *Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 172 af 12. April 1940 om Krigsforsikring af Løsøre*. I det Forslag, Indenrigsministeren lige har fremsat til Lov om Ændringer i Lov Nr. 473 af 22. December 1939 om Krigsforsikring af Bygninger, er det foreslaaet at inddrage visse Kirker tilhørende Trossamfund uden for Folkekirken under Krigsforsikringen af Bygninger, og Handelsministeriet har i Overensstemmelse med Forvaltningsnævnet for Krigsforsikringen af Løsøre fundet det naturligt, at det Løsøre, der tilhører disse Kirker, ogsaa inddrages under Krigsforsikringen.

Efter den gældende Lov er Løsøre, der hører til Museer, undtaget fra Loven om Krigsforsikringen af Løsøre. De danske Kunstmuseer har med Anbefaling af Undervisningsministeriet henstillet, at dette Løsøre bringes ind under Forsikringsordningen. I Overensstemmelse med Forvaltningsnævnets Indstilling har jeg herefter ment at kunne foreslaa, at dette sker, saaledes at der, som Nævnet indstiller, fastsættes en Maksimumsgrænse for den enkelte Forsikringssum. Saa vidt vides er der ikke